

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819205067
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819205067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej vo veci starostlivosti o maloletú X., zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny P., dieťa rodičov: matky U., otca U., zastúpeného X., o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 3. marca 2020, č. k. 9P/55/2019-107, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 3. marca 2020, č. k. 9P/55/2019-107 súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.09.2014, č.k. 7P/39/2014-92 tak, že vyživovaciu povinnosť otca k maloletej X., nar. XX.XX.XXXX zvýšil s účinnosťou od 01.12.2019 zo sumy 110,- eur na sumu 170,- eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné poskytuje, do rúk matky. Zročné výživné od 01.12.2019 do vyhlásenia rozsudku vo výške 180,- eur za mesiace december 2019, január 2020, február 2020 otcovi určil splácať v mesačných splátkach po 10,- eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že matka sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloletú X.. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že v danom prípade došlo ku kvalifikovanej zmene pomerov tak z objektívnych, ako aj subjektívnych dôvodov. Maloletá je takmer o 6 rokov staršia a navštevuje strednú školu, vzrástli jej náklady na školské potreby, stravu, oblečenie. Ďalej má matka zvýšené výdavky na maloletú súvisiace so stravou, oblečením a obutím, na zabezpečenie zdravotnej starostlivosti o maloletú. Matke od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti príjem nevzrástol, je práceneschopná, aktuálne je rozvedená, bývajú aj s maloletou v byte s bývalým manželom matky, ktorý matke pomáha preklenúť finančné problémy. Otec od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti zmenil zamestnávateľa, opäť je práceneschopný. Výdavky má spojené len so zabezpečením výdavkov na bývanie a stravu, 225,- eur mesačne. Súd prvej inštancie nepovažoval za správny argument otca, že inkaso by mal uhrádzať sám, keďže na jeho rodinnom dome je zriadené vecné bremeno spočívajúce v povinnosti vlastníka rodinného domu umožniť bezodplatne doživotné bývanie a užívanie predmetných nehnuteľností vrátane príslušenstva v prospech jeho matky. Toto vecné bremeno vylučuje platenie nájomného za bývanie a užívanie uvedenej nehnuteľnosti, nevylučuje povinnosť matky otca podieľať sa na platení elektriny, plynu a vody. Okrem toho si platí poistenie 30,- eur mesačne, čo nie je nevyhnutný výdavok otca. Otec je síce v súčasnej dobe práceneschopný a čaká ho operácia, avšak poberá nemocenské za obdobie od 11.12.2019 do 31.12.2019 413,70 eur teda za celý mesiac cca 600 eur. Vzhľadom na pomerne nízke výdavky otca, uhrádzanie nie nevyhnutných výdavkov: celé inkaso za dom, poisťka 30,- eur mesačne,

bol súd prvej inštancie toho názoru, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť zvýšené výživné. Otec má mimo práceneschopnosti príjem v priemere 875,- eur, z ktorého pravidelne platí náklady na bývanie, nie nevyhnutné poistenie 30,- eur mesačne. Otcovi teraz z nemocenského poistenia 500,- - 600,- eur zostáva po zaplatení nevyhnutných výdavkov na stravu a ošatenie podľa jeho vyjadrenia 200,- eur, na bývanie 112,50 eur (polovica SIPO), liekov, nákladov na vyšetrenia, ktoré dokladoval vo výške: cesta do Prahy a späť cca 40,- eur, konzultácia u lekára 37,- eur, podľa otca suma viac ako 200,- eur, ktorú použije len pre vlastnú potrebu. Otec maloletej kúpil 15.11.2019 obuv, v 10/2019 kabát, navýšil jej kredit o 10,- eur, od podania návrhu nič nekúpil. Inak všetku starostlivosť zabezpečuje matka. Preto považoval súd zvýšenie vyživovacej povinnosti zo sumy 110,- eur mesačne na sumu 170,- eur mesačne za odôvodnené. Zároveň rozhodol o zameškanom výživnom za obdobie od účinnosti zvýšenia vyživovacej povinnosti otca pre maloletú od 01.12.2020, ktoré predstavuje sumu 180,- eur (3 x (170-110) = 180,- eur), ktorú otcovi povolil zaplatiť v splátkach v sume 10,- eur mesačne spolu s bežným výživným s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok. Vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 4 veta prvá, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 3 Zákona o rodine.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b) CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d) CSP), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP). Vytykal súdu prvej inštancie, že neohraničil odôvodnené potreby oprávnenej reálnymi možnosťami a schopnosťami povinného, pričom pravidlo podieľania sa dieťaťa na životnej úrovni rodiča nie je možné obísť. Výdavky na dopravu maloletej spojené s návštevou strednej školy v B. v sume 90,- eur mesačne by odpadli v prípade, že by dcéra študovala v P., t. j. mieste jej bydliska, kde je na Obchodnej akadémii možnosť študovať takmer úplne identický študijný odbor. Nie je možné, aby na cestovné náklady maloletá minula 90,- eur mesačne, keďže je študentom. Maloletá v prepočte minie na cestovanie cca max. 40,- eur mesačne. Dôkazom tohto tvrdenia je aj v konaní predložená správa ÚPSVaR P., v ktorom je uvedené, že cestovné činí týždenne 10,- eur. Súd sa v konaní žiadnym spôsobom nevysporiadal s rozporom uvedenej výšky cestovným. Spochybňoval tvrdené výdavky na maloletú, nakoľko sa jedná o výdavky nepreukázané z veľkej časti premrštené, účelové a nadštandardné, pričom súd sa týmto žiadnym spôsobom nevyporiadal. Matka na stravu maloletej a poplatok za školskú jedáleň uhradza podľa neho cca 80,- eur mesačne. Poukazoval, že dcéra nemá žiadne mimoškolské aktivity (t. j. nemá žiadne výdavky s tým spojené) a rovnako má dobrý zdravotný stav a neužíva žiadne lieky (t. j. nemá žiadne výdavky s tým spojené). Matka ho navyše o rozhodnutiach ohľadom dcéry vôbec neinformuje a rovnako aj rozhodnutie ohľadom nástupu dcéry na strednú školu v B. urobila matka bez akejkoľvek konzultácie s ním. On s týmto rozhodnutím matky nikdy nesúhlasil. V druhom rade vytykal súdu prvej inštancie, že nesprávne posúdil jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, neskúmal situáciu na strane otca a dostatočne sa nevysporiadal s okolnosťami jeho konkrétneho prípadu. Otec má v súčasnosti vážne zdravotné problémy, pričom je dlhodobo práceneschopný. Trpí kožnou chorobou a chorobou temporomandibulárneho kĺbu, čaká ho ďalšia operácia sánky. Vzhľadom na nepriaznivý zdravotný stav musí poberať niekoľko liekov, ktoré sú finančne nákladne. Chodí 2 - 3 krát do mesiaca na lekárske kontroly k lekárom do V. V., na hyperbarickú komoru v U., kde za jedno sedenie musí uhradiť 37,- eur. Príjem je pritom len nemocenská dávka, jeho mesačný príjem v súčasnosti je približne 500,- - 600,- eur. Z tohto príjmu musí uhrádzať všetky svoje nevyhnutné výdavky. Ďalej má otec maloletej ďalšiu vyživovaciu povinnosť, a to voči svojej matke V. R., ktorá je na plnom invalidnom dôchodku, má invalidný dôchodok len vo výške 229,50 eur. V treťom rade súd prvej inštancie nesprávne posúdil schopnosti, možnosti a majetkové pomery matky ako povinnej. Súd takmer vôbec neskúmal situáciu na strane matky maloletej a dostatočne sa nevysporiadal s okolnosťami jej konkrétneho prípadu. V treťom rade súdu prvej inštancie vytykal, že nesprávne posúdil schopnosti, možnosti a majetkové pomery matky ako povinnej, takmer vôbec neskúmal situáciu na strane matky. Matke sa náklady na bývanie žiadnym spôsobom nezvýšili, výdavky na bývanie v súčasnosti nemá žiadne. Navyše je podľa neho dôvodné predpokladať, že matka úmyselne zatajuje svoje príjmy a vyslovil názor, že jej dlhodobá nezamestnanosť môže byť len špekulatívna.

3. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca uviedol, že vyživovací povinnosť určenú rozsudkom považujeme za primeranú veku a odôvodneným potrebám maloletej. V záujme maloletej navrhol rozsudok zo dňa 03.03.2020, č. k. 9P/55/2019-107 v plnom rozsahu potvrdiť.

4. Matka k odvolaniu otca uviedla, že navrhuje rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Namietla, že v odvolaní absentujú údaje o tom, že maloletá cestuje a prestupuje denne dvakrát, a to z najbližšej autobusovej zastávky na stanicu, a zo stanice do školy v B. a späť tak isto. Taktiež pokiaľ sa potrebuje presunúť v rámci P. Na základe uvedeného nemôže byť výška cestovného vymyslená a ničím nepodložená. Na pripomienku, že mohla študovať v P. na Obchodnej akadémii, uviedla, že podali prihlášky do viacerých škôl, no vzhľadom na to, že nebol uvedený odbor na tejto škole a na jej učebné schopnosti, i na kladné prijatie do tejto školy, s ohľadom na vzdialenosť a jej názor začala navštevovať túto školu. Otec bol riadne informovaný o tom, kam maloletá bude chodiť do školy. Všetky výdavky a tvrdenia bol podložené dôkazmi. Otec nejaví o maloletú dlhodobu záujem, sporadicky sa jej ozve a preto ani nemôže vedieť aké má potreby a výdavky. Otec vlastní niekoľko nehnuteľností, ornej pôdy vo vysokom rozsahu, lúk a trávnatých porastov, rodinný dvojdom 700 m od centra K., rodinný dom v obci M.. Len prenájmom časti nehnuteľností, resp. ich odpredajom by si zvýšil životnú úroveň nad pomery bežného človeka. Taktiež si nemusí platiť mobil v D. vo výške 30,- eur/mes., plyn v domácnosti vo výške 153,- eur - môžu kúriť pevným palivom, nemusí si platiť životnú poisťku 30,02 eur/mes., poistenie domu 105,32 eur. Tvrdenia, že lekári odporúčajú navštevovať mnohé liečebné terapie neznamena, že sú aj nutné. Strava a ostatné výdavky sa rozdelia pomerne s jeho matkou. Otec má niekoľkonásobnú možnosť si zvýšiť svoju životnú úroveň, dokonca príjem 600,- eur mesačne je nad rámec minimálnej mzdy. Príjmy jej je možné overiť na Soc. poisťovni a následne bude evidovaná na ÚPSVaR.

5. Otec sa vyjadril k matkiným vyjadreniam k odvolaniu a zotrval na svojich argumentoch. Poprel tvrdenia matky uvádzané v podanom vyjadrení ako nepravdivé a účelové tvrdenia. Medzi P. a B. premávajú spoje, ktoré prechádzajú až troma zastávkami. Tvrdenia matky o výške cestovného sú účelovo vymyslené. Nie je možné, aby na cestovné náklady maloletá minula 90,- eur mesačne. Tvrdenie, že maloletá využíva dopravu aj na svoje mimoškolské aktivity, označil za klamlivé a vymyslené tvrdenie. Pri prešetrení pomerov v rodine sa sama maloletá vyjadrila, že žiadne mimoškolské aktivity nemá. Maloletá sama uviedla, že voľný čas trávi s priateľmi a zaujíma sa o autá. On nezatajil svoje majetkové pomery. Čo sa týka nehnuteľnosti v k.ú. K., ide o starší rodinný dom, ktorý nadobudol darovacou zmluvou a je naň zriadené vecné bremeno s právom bezodplatného dožitia jeho matky. Tento rodinný dom spolu s matkou aj reálne obýva a nie je možné tento rodinný dom predať. Ostatné nehnuteľnosti má len v spoluvlastníckom podiele s ďalšími vlastníkmi nehnuteľností. Uviedol, že vzhľadom na jeho pretrvávajúci dlhodobý zlý zdravotný stav nie je ani možné ponúkať predmetné nehnuteľnosti na predaj alebo prenájom. Vyjadrenia matky ohľadom spochybňovania účinkov návštev liečebných terapií sú podľa neho irelevantné.

6. Kolízny opatrovník k otcovmu vyjadreniu uviedol, že zotrváva na svojom vyjadrení k odvolaniu otca.

7. Matka k vyjadreniu otca uviedla, že otec zabudol, že ďalšie dve zastávky sú ďalej ako tá najbližšia na stanici mestskej hromadnej dopravy. Vzhľadom na to, že otec nejaví o žiadny telefonický ani osobný záujem, nevie, že býva na sídlisku K., v jeho okrajovej časti, čo znamená, že dcéra musí ráno do školy nastúpiť na mestskú hromadnú dopravu, dať sa odviezť na stanicu, kde musí prestúpiť na prímestský autobus do B. a poobede zo školy prejsť túto istú trasu. Taktiež cestuje po meste P. za svojimi priateľmi a aktivitami. Otec si nechce uvedomiť alebo ani pripustiť, že autobus nie je jediná nezanedbateľná položka, ktorá jej zvýšila náklady. Svojím dospievaním a návštevou strednej školy sa jej niekoľkonásobne znásobili jej potreby, či na školu, hygienu, cestovné, atď. Zdravotný stav otca nijako nesúvisí s trhom s nehnuteľnosťami, nie je dôvodom, aby nemohol predmetné nehnuteľnosti finančne reálne zhodnotiť, keďže aj ich udržiavanie a rôzne poplatky tvoria nezanedbateľnú vynaloženú finančnú čiastku.

8. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť z nasledovných dôvodov:

9. Ustanovenie § 157 CMP výslovne umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie nároku na výživné.

10. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol opakovane rozhodnúť o výživnom, je zmena pomerov (§ 78 Zákona o rodine).

11. Zmenou pomerov rozumieme výraznú zmenu tých právne významných skutočností, ktoré boli podkladom pri skoršej úprave rozsahu vyživovacej povinnosti.

12. Súdna prax považuje za významnú zmenu pomerov na strane oprávneného dieťaťa jeho vyšší vek, a s tým súvisiace vyššie výdavky na základné potreby dieťaťa (bývanie, šatstvo, strava), ale aj s jeho vekom rastúce náklady na sociálne potreby dieťaťa (vzdelávanie, rôzne aktivity - športové, kultúrne a podobne), ako aj zvýšené náklady v súvislosti so zdravotným stavom dieťaťa. Komplexné potreby dieťaťa sú povinní zabezpečiť jeho rodičia, a to výkonom osobnej starostlivosti o dieťa, ale predovšetkým poskytovaním výživného.

13. V posudzovanej veci je nepochybné, že od skoršej úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti otca (6 rokov!) došlo u maloletej k výraznej zmene pomerov, a s tým spojenému podstatnému nárastu jej životných nákladov na základné, kultúrne a sociálne potreby. Je zrejme, že došlo k zvýšeniu jej výdavkov jednak z objektívneho dôvodu všeobecne známej skutočnosti zvýšenia životných nákladov - cien tovarov a služieb, a jednak zo subjektívnych dôvodov - fyzického, fyziologického, kultúrneho a psychického rastu (maloletá je strašia, dospieva, došlo u nej k náhlemu fyzickému rastu, vyspievaniu, ktorý býva spojený nielen s nákladmi na nové ošatenie, hygienu a ďalšie potreby, ale ktorý sa prejaví aj vo zvýšených nákladoch na výživu). Pri zvýšení výživného nemožno uvažovať len o ubytovaní a strave, ale je potrebné vziať do úvahy aj náklady na kultúrne vyžitie, na rekreáciu, šport, zábavu a stanoviť výživné tak, aby i tieto náklady dieťaťa boli kryté (R 69/71).

14. Za tohto skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k správne záveru o nutnosti zmeniť a zvýšiť rozsah vyživovacej povinnosti otca k maloletej. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie sa už v odôvodnení rozsudku náležitým spôsobom vypořiadal so všetkými rozhodnými dôvodmi podaného odvolania, ktoré dôvody odvolateľ prezentoval už počas konania pred súdom prvej inštancie.

15. Rozsah vyživovacej povinnosti rodičov k deťom má zodpovedať odôvodneným potrebám detí a schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom rodičov (§ 62 ods. 1, § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine).

16. Platí ďalej, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a na výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, súd pri skúmaní pomerov rodiča neprihliadne (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine).

17. Odvolávanie sa otca na údaje riadne nezistené pomery matky nie je dôvodné. Je totiž zrejme, že suma výživného od otca 170,- Eur mesačne nepokryje všetky životné náklady dospelajúcej dcéry, pričom matka časť jej nákladov uhrádza formou bezodplatného výkonu osobnej starostlivosti.

18. Odvolacie námietky otca o neschopnosti uhrádzať výživné v sume 170,- eur mesačne vyhodnotil odvolací súd rovnako ako nedôvodné vzhľadom na zistený príjem otca (v súčasnosti nemocenské 600,- eur mesačne), jeho majetkové pomery (vlastníctvo viacerých nehnuteľností - dvoch rodinných domov v celku a jeden dom v spoluvlastníctve a množstva pozemkov, u ktorých v niektorých prípadoch podľa výpisu z katastra nehnuteľností nie je väčšinovým spoluvlastníkom, ako tvrdí vo vyjadrení, ale výlučným vlastníkom vid' LV č. XXXX k.ú. K. a LV č. XXXX k.ú. M., ktoré, ako uviedla matka vo vyjadrení, možno speňažiť a tak získať prostriedky na plnenie svojej prioritnej povinnosti a to vyživovacej povinnosti k dieťaťu), a vzhľadom na jeho nevyhnutné výdavky, na ktoré možno prihliadať (náklady spojené s bývaním, avšak dôvodné len v polovici, ako konštatoval aj súd prvej inštancie, strava, ošatenie, lieky).

19. K námietke o výške cestovného maloletej a k nutnosti navštevovať školu práve v B. odvolací súd poukazuje na vyjadrenie matky. S námietkami matky a dôvodmi výberu školy sa stotožňuje, považuje ich za dôvodné. Nie je možné označiť za dôvodné, aby otec vyžadoval od dieťaťa vzdelávanie a prípravu na budúce povolanie v určitej škole len z dôvodu šetrenia na cestovných výdavkoch, hlavne za situácie ako v danom prípade, keď tieto výdavky nepresahujú obvyklú zásadnú mieru nevyhnutných potrieb nutných

pre život kultúrneho človeka. Cestovné výdavky z a do školy medzi P. a B. nemožno považovať za nadštandardné, hlavne za situácie, že to príjmové a majetkové pomery a jeho schopnosti a možnosti otca umožňujú.

20. V danej veci považuje odvolací súd za rozhodné ustanovenie § 62 ods. 2 Zákona o rodine.

21. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

22. Zo skutkových tvrdení a predložených dôkazov vyplynulo, že životná úroveň otca je vyššia ako životná úroveň maloletej. Práve poukaz otca na jeho bývanie (otec zdôrazňoval výdavky spojené s bývaním) sú dôkazom tejto skutočnosti.

23. Otec obýva dvojdom v samostatnej bytovej jednotke v blízkosti centra okresného mesta K., ktorý nadobudol darovaním do svojho výlučného vlastníctva. V dome býva len so svojou matkou, ktorá má príjem z invalidného dôchodku. Iné vyživovacie povinnosti otec nemá.

24. Maloletá býva s matkou a jej bývalým manželom v trojizbovom byte, ktorý matke ani maloletej nepatrí. Náklady za ich bývanie doposiaľ na báze dobrovoľnosti uhradza bývalý manžel matky.

25. Výdavky na úhradu potrieb dieťaťa sú prioritné (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine), preto je otec povinný v prvom rade uhradiť výživné pre dieťa a potom uspokojiť svoje iné ako nevyhnutné výdavky. Je totiž neprípustné, aby dieťa, ktoré nie je schopné si samé zabezpečiť prostriedky na živobytie, bolo vystavené ekonomickej biede za situácie, že jeho rodičia majú schopnosti a možnosti túto výživu zabezpečiť.

26. Vzhľadom na tieto zistené skutočnosti odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie neuveril tvrdeniu otca o neschopnosti hradiť výživné zvýšené o 60,- eur mesačne a o tom, že toto zvýšenie zasiahne výrazne do jeho životnej úrovne.

27. Uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

28. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

29. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

30. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

32. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloleťému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, príkazaním pohľadávky, príkazaním pohľadávky z účtu v banke, príkazaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleťého, styk s maloleťým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloleťému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloleťého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloleťým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloleťého prevziať.